

פרוטוקול מס' 165
מישיבת ועדת הכספים
מיום ה', י"ד בכסלו תשל"ה (28.11.74)
שעה 10:00

נכחו:

חברי הועדה: י. קרגמן - יו"ר
ע. אסוראי
י. בדר
צ. גרשוני
א. מלמד
ע. פיינרמן
י.ש. פלומין
ח. קורפו

מזכמנים: י. תמיר - נציב מס הכנסה
ד. נייגר
ס. מועלם
י. הרועה
ד. הלפריין } משרד האוצר
ש. שבזיד
ס. דרזין

מזכיר הועדה: א. קרשנר

היועץ המשפטי לועדה: ד"ר ג. קטרון

היועץ הכלכלי לועדה: א.נ. פלוג

רשמה: א. ובר

חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 21)
שאלות והצעות לסדר-היום
תגמולים והטבות להורים שכולים

סדר היום:

(הפרוטוקול נרשם משעה 11:00)

195

(נרקבל) יום 17.11.74

י. פלומיין:

הייתי מבקש, אם אפשר, לחלק את החלק השני של סעיף 30 לשני גורמים: אם הנישום לא התייצב או אם אדם אחר שהוזמן להעיד לגבי עסקיו של הנישום, לא הופיע. אני חושב שיש הבדל אם הזמין אדם לשאול אותו מה רמת החיים של שכנו והוא איננו רוצה לענות על כך, ובין אם הזמין אותו לשאול אותו על מצבו. אני מקווה שאתם מקבלים את התיקון, וקרובים לא נכנסים לקטגוריה. אני חושב אבל שאם מדובר באדם שרק נקרא להעיד לגבי נישום אחר, צריכה להיות סנקציה שונה מזו שמטילים על הנישום עצמו. כלומר, העונש על העד צריך להיות קטן מזה שמטילים על הנישום עצמו במקרה שלא התייצב.

ש. שביד: בית המשפט יחליט לפי חומרת האשמה. יש נסיבות מחמירות ויש נסיבות מקילות, ובית המשפט יתחשב בכך בנואו לפסוק.

י. פלומיין:

לפי דעתי צריכה להיות הבחנה בין שתי הקטגוריות.

ג. קטרון: שני הסוגים הללו היו שווים כל הזמן לפני החוק.

י. פלומיין:

ההבדל הוא שקודם אפשר היה להזמין עד רק להשגה, ואילו עכשיו אפשר

להזמין אותו כבר בשלב הראשון.

י. תמיר:

אם יתקבל התיקון שלך, תצטרך להבהיר שהובא לידיעתו שהוא נקרא להעיד בענין התיק שלו. בדרך כלל כשמזמינים אדם, לא מפרטים לו מהמטרה לצורך מה הוא נקרא להעיד, אלא הוא סוזמן לסחלקת החקירות ואין זה צריך לשנות אם זה שלב ראשון או שלב שני, כי הכוונה היא שיגמרו יותר שוטפות בשלב ראשון, מבלי לסחוב אותן לשלב שני.

ח. קורפן:

שאלה עקרונית - האם התחליף לעונש כספי דומה בכל העונשים? מדוע יש מקרים שאתם מבקשים תמורת שנה עשרים אלף לירות, ופעם תמורת שנה שלושים אלף לירות או עשרת אלפים לירות?

י. תמיר: יש כאן ערבוב של כרונולוגיה ועשייה.

י. בדר:

המשמעות של סעיף זה, על כמה שאני מבין, השתנתה לגמרי. כי לפי החוק הקיים, אדם שהיה חייב להופיע, היה הנישום. היום זה חל גם על אדם שמבחינה סריטורית מסשית הוא עד. אני רוצה שתסבר לי איפה יש דין במשפט הפלילי או במשפט האזרחי שאדם יהיה עתיד לקבל מאסר שנה או קנס עשרים אלף לירות אם לא קיים דברים הכלולים בהודעה שנמסרה לו, או שלא התייצב כפי שנדרש כעד? אני מבין שאדם יכול להתחמק ממסירת דוח מס הכנסה ומסתן הסברים על הכנסתו, לא רק על ידי מעשה שהוא מגיש דוח כוזב, אלא גם על ידי מעשה. אבל באן מדובר על העד. איך אתם יכולים לקבוע את זאת?

ג. קטרון:

היום זה קיים בזמן השגה. האם זה בסדר?

י. בדר:

גם זה לא בסדר. יש דברים רבים שחוברו בוועדה זו והם אינם בסדר.

אז הריכוח הוא על החוק הקיים?

ג. קטרון:

לא. יש הבדל אם המדובר בתקופה של השנה, כאשר יש פלוגתה, לבין

י. בדר:

שלב זה, שזה סמט "פשינג פור אוינדנט". איך אתה יכול להגיד שזה אותו דבר?

פקיד השומה יכול להגיע לאותה תוצאה על ידי זה שהוא נותן שומה ומחייב את האיש להשיג השגה, על ידי זה שהוא נותן שומה מפורזת.

ג. קטרון:

י. בדר:

אתה רוצה להגיד שפקיד שומה פועל בצורה מלאכותית? שהוא יכול לעשות שומה פנטסטית כדי להגיש שומה מפורזת? אם אתה חושב שכך יכולים לעשות פקיד שומה, המסמעות היא שהם יכולים לעשות מעשים בלתי חוקיים. זה שיטוש לרעה בסמכות.

ג. קטרון:

לא אמרתי שזה קיים, אמרתי שהוא יכול לעשות. החוק הקיים מאפשר זאת.

י. בדר:

החוק הקיים מאפשר לפקיד שומה לשום לפי מיטב שפיטתו, שלא תוגש השגה. מה שאמר ד"ר קטרון זה דבר כל כך חמור, שאף פעם לא העזתי להאשים פקיד שומה בעבירה כזו. אם סר תמיר איננו מוחה נגד דברים אלה, כנראה שזה נכון, ואז אני אעשה רוויזיה לבני כל הטעיפים שהסכמתי להם. כי חשבת שהבסיס הוא שפקיד שומה פועל בתום לב.

ג. קטרון:

לא אמרתי שזה קיים, אלא שהחוק מאפשר זאת.

י. בדר:

אם אתה אומר שהחוק הקיים מאפשר זאת, פירוש הדבר שמשתמשים בחוק לרעה. אמרת שנותנים שומה גדולה בכוונה

להכריח אדם שיביא השגות.

היו"ר י. קרגמן:

אז אני קובע שפקיד השומה צריך לנהוג אך ורק על פי החוק.

י. בדר:

אתה אינך יכול לקבוע. אינני מאשים ואינני מאמין לשום אדם מראש. אבל

כאן קיבלתי אינפורמציה מקטרון.

ג. קטרון:

זה לא נכון.

ח. קורפן:

החוק הקיים איננו מאפשר זאת, אבל אם ד"ר קטרון אומר שהם עושים זאת, זאת אומרת שהם עושים זאת על אף החוק.

היו"ר י. קרגמן:

אומר לי נציב מס הכנסה שלא עושים זאת. מה אתה רוצה עוד?

י. תמיר:

החוק מאפשר מיטב שפיטה. יש פסק דין של השופט אשר שבעקבות ערעור של טרקטוריסט שהעריכו אותו ב-9 אלפים לירות, קבע השופט שצריך להעריך אותו ב-8 אלפים לירות, ואז השופט קבע שהשומה שנקבעה לו היא "שומה דראקונית". אחר-כך צוחקים מהשומה הטפשית של רק תשעת אלפים לירות שהוצאנו לו.

י. בדר:

כל אדם יכול בלשוננו ופולט דבר מה. אבל אם אדם כזה פלט דבר כזה, אז מה

אני צריך לעשות אם לא לנצל את זאת?

היו"ר י. קרגמן:

אני מודיע שאני עוקר את פליטת הפה.

חבר-הכנסת פלומין מציע להבחין בעונשים

בין הנישום עצמו לבין עד אחר.

י. תמיר:

אנו בסך הכל הזזנו כאן את התקרה, ואני מבין שבהזדמנות זו עלולים דברים להסתרס. ברצע ראשון לבי נוטה להצעה הזו, אבל הצרה היא שכאשר הענין מגיע לבית המשפט, אז התביעה צריכה להוכיח שאותו האיש לא נשאל שאלות על הכנסתו, אלא "בהסכם שלך עם הקבלן, כמה שילמת לו". עלול להיות שיש לזה השלכה על הכנסתו. אינני יודע על מה ההשפעה של מה יכול להיות שזה משפיע על הצהרת ההון שלו. מה שאנו דורשים פה שאם אדם נדרש להשיב על השאלה, שישב עליה. אני מציע לבדוק את הענין. בשלב זה אנו הצענו לעשות רויזיה של העונש, לאחר שהיתה ביקורת בציבור שנית המשפט קובע שיעורים פרופורציוניים לקולא. אני חושב שמעייף כזה, עם כל ההדתנו למי שלא נוגע לענין - אין לנו אינטרס שהאיש יקבל את העונש במלוא החומרה; אבל אני טוען שכל נוסח מסוג זה ייצור מצב שצריך להסביר לכל שאלה את ההשלכה שיש לה ולגבי איזה תיק.

י. פלומין:

אני מציע ש בשלב זה הנוסח ישאר כמו שהיה, היות והמעייף הזה קיים עשרים וחמש שנה. כאשר אנו מגישים תביעות, קיימת סלקטיביות עצומה בגלל סתימה, שלא לדבר בגלל טוב ליבנו; אז לפחות בגלל סתימה נבתי המשפט, יש סלקטיביות שכאשר אנו מגישים משפט על מי שלא התייצב, מדובר באדם שלא הופיע לאחר שקיבל חסם הודעות, ואחרי שרצו אחריו.

י. פלומין:

מה שאתה אומר עובדתית זה לא כך. כי כאשר אתה מוזמין את העד לא לפקיד השומה שלו אלא לחקירה בתיק קבלן מסויים, הוא יודע שזה לא התיק שלו, אלא תיקו של מישהו אחר, כי יש לו פקד שלו. ואם אתה מוזמין שכיר, הוא יודע שזה לא לתיק שלו. אם הכנסת תיתן כיוון כזה לשפט, שאפשר להסיל עשרים אלף לירות קנס על עד, למה שלא ישתמש בכך?

י. תמיר:

אולי אפשר לפתור את זאת אם בהזמנה תכתבו שזה לדיון בנושא מסויים, ואז פתרנו את השאלה.

י. תמיר:

זה לא מעשי. אפשר היה לחשוב לפי ההערות פה שכל יום מוגשות תביעות פליליות על עבירות של מה בכך ושל אנשים לא רלבנטיים. לצערנו, בגלל סתמות נבתי המשפט ובפרקליטות, חלק ניכר מהתיקים הסובסטיביים לא מגיעים כלל לבית המשפט, ולבתי המשפט מגיעה רק "הנבחרת". וכאשר אנו תובעים על תיק פרודורלי, אנו תובעים אדם שלא רק שלא נענה פלס אחת, אלא על הודעות חוזרות בטלפון ובדואר, כדי שכמות ההוכחה תהיה מספקת. על רקע נסיון כזה מציעים לי "ספורים" היפותטיים כאילו שלוקחים אדם תמים ושלוו, זורקים לו נייר ונותנים לו עשרים אלף לירות קנס ושנת מאסר.

י. פלומין:

יש לו גם זכות לא להעיד.

היור' י. קרגמן:

נעבור לסעיף 31.

י. פלומין:

לפי הנוסח הזה, יש ספק מה קורה במקרה שההשמה היתה מרשלנות, או מתוך אינטרפרסיה לא נכונה של שיטות חשבונאיות. האם זה הצדק סביר שעליו חובת ההוכחה? והאם רשלנות היא הצדק סביר? אני חושב שיש הבדל בין הנוסח הקודם לנוסח המוצע כאן. בנוסח הקודם הייתם אתם צריכים להוכיח שאין הצדק סביר, ואילו כאן אתם זורקים את ההוכחה עליו. מה שמוצע כאן למעשה זה מעבר מקיצוניות לקיצוניות, ואת כל עול החכחה לזרוק על הנישום, כאשר אינך נותן לו אפשרות לסעון טענה של רשלנות.

היור' י. קרגמן:

זה הצדק סביר.

י. פלומין:

לא. זה רשלנות.

ג. קטרון:

רשלנות זה לא הצדק סביר. אני חושב שיש הבדל בין עבירה שבמזיד לבין עבירה שברשלנות, ונדמה לי שבסעיף 217 אינני יכול להתגונן בטענת רשלנות.

י. תמיר:

אינך יכול לדרוש מהאדמיניסטרציה שהיא תוכיח קיומו או העדרו של הצדק סביר מצד הנישום לאי הצהרה שהיא כבר מעבר לכל מחלוקת. נסתפק בזה שאם פקיד השומה הצליח. הייתר, אם היה הצדק שלא היה הצדק סביר, הנטל על בית המשפט שהוא יסביר שהנישום היה או לא היה. זה מעבר לדרישה. מה פוטר את האיש, מה ההצדק הסביר שלו - זה נשאר לפסיקת בית המשפט.

י. פלומין:

מאחר שרשלנות זה לא הצדק סביר, חן לנישום להוכיח שהיה סקרה של רשלנות.

י. תמיר:

בית המשפט יפסוק בענין זה.

י. פלומין:

היום ההצדק הסביר זה עול שמוטל על פקיד השומה, ואילו כאן משנים את זאת על הנישום.

י. תמיר:

בבית המשפט מתחילה פרשת התביעה. התביעה מוכיח שהיה צריך להצהיר על שמונים אלף והצהיר רק ששים אלף, ובגלל זה יש פה עבירת מס. ועכשיו, ברגע זה אם התביעה לא הולכת ~~לפני~~ באופן פוזיטיבי שהאיש הוא לא התרשל, הוא עורר יכול להגיד *no case to answer* כי לא הוכחו כל האלמנטים.

י. פלומין:

לא אמרתי את זאת. אמרתי שאין לו אפשרות לטעון טענת רשלנות.

ג. סטרון:

גם קודם לא היה. קודם היה כתוב שלא היה הצדק סביר. אז אם הוא הוכיח

שהוא התרשל, לא היה הצדק סביר.

י. תמיר:

במצב הנוכחי אם זה לא נכלל בעדויות התביעה, לא הוכחו האלמנטים היסודיים של העבירה, ואם התביעה לא הוכיחה העדר מוטיבציה, אז הנישום אוסר שלא הוכחו האלמנטים, והוא מבקש שכאשר הוכיחו את העבירה, עליו להשיב.

ג. סטרון:

אם הרשלנות היא כזו שלא היה הצדק סביר, אבל היתה רשלנות - הוא אשם לפי החוק הקיים. עכשיו בא החוק המוצע, ולפיו הנאשם צריך להוכיח שלא היה הצדק סביר. הוא בא מוכיח עובדות שאין בהן לדעת בית המשפט הצדק סביר. אבל יש בהן רשלנות, אז הגענו לאותו מצב.

י. פלומין:

מאפשרים לו לטעון רשלנות בנוסח הקיים?

ג. סטרון:

לא היה הצדק לרשלנות, ולא יהיה.

היו"ר י. קרוס:

השופט צריך לקבוע בענין. אני רואה את כל הסעיפים המתייחסים אינני מחפשים בכך הכנסות. אם אנשי להשתמשויות, עלינו לסמוך עליהם, לעונשים בחיוב. זה יכול להרתיע. פס הכנסה רואים בהצעות אלה פתרון זה התחום שלהם. צריך להחמיר.

יש שינוי רק בטכומים.

ח. קורפן:

יש פה שני עונשים - מאסר ועונש כספי. בסעיף פה מדובר על מאסר וכפל הניכוי. ועל עונש כספי וכפל הניכוי. פירוש הדבר שהכפל הכספי לא קשור בעונש כספי, אז יוצא ששנתיים מאסר שקולים לעשרת אלפים.

ג. סטרון:

אינני מבין את הטיעון. יש אפשרויות בשפע לעונשים. בית המשפט יכול לשלוח למאסר בלבד; בית המשפט יכול להחליט על עשרת אלפים לירות פלוס כפל הניכוי.

י. תמיר:

במקרה הראשון אתה עוסק בעבירה שלו. פה אתה מדבר על מכניזם של העברה, וזה מתקשר בניכוי מסמים של אחרים. אתה מאפשר שם תקרה גדולה לשופט, אבל פה זה מתקשר עם מוטיבציה אחרת. הנסיון שלך להכניס את זאת למבנה סימטרי, איננו מתאים כאן.

היו"ר ס. קרבמן:

סעיף 33 - התיקון הוא קטן: משלושה חודשים מאריכים לששה חודשים.

י. תמיר:

סעיף 34:

בעבר יכולנו להשעות את היועץ לשלושה חודשים, אבל זה לא הספיק, לכן מאריכים לששה חודשים. /בעניין האתיקה המקצועית קיבלנו את התיקון של חבר-הכנסת פלום על הצורך בהתייעצות עם ארגון יועצי המס.

סעיף 36 - התחילו משיכות מקופות

הגמל, אז הכנסנו את התיקון להצעת החוק, כדי לעצור את המשיכות. כדי שלא יהיה מצב שמכירים שכל אחד יכול למשוך את הפרשי ההצמדות.

י. פלומסין:

אני חושב שהסעיף הוא תיאורטי בלבד. הוצאתם הוראה לקופות הגמל לסמן את הסכומים, ודפקטו לא משכו כספים שסומנו כהפרשי הצמדה. אינני שמח שאתם מכירים בזה רטרואקטיבית.

י. תמיר:

אם הוא יחזיר מיד את הכסף, אז הוא מילא את חובתו. אם הוא משך הפרשי הצמדה ועושה ריזורס, הוא תיקן את מעשהו.

י. פלומסין:

אני חושב שצריך לעשות הבחנה בין רווחים שנצברו עד לפחות 31 לינואר ובין רווחים שנצברו לאחר מכן. אני חושב שעד אותו יום הרווח היה פטור, ואפשר היה למשוך מה שאתה עושה כאן זה שאתה בא ומטיל מס על הרווחים שנצברו עשרים שנה אחורה. לדעתי, אתה יכול לשנות את המצב רק מהיום ואילך.

י. תמיר:

אם אנו תחת הכותרת של הגנה לרטרואקטיביות נותנים הגנה לרווחים שאתה יודע שבעליל אלה הם דברים שרוקנו מתוכן עקרונות סוציאליים כמו המקרה הזה, אז על מה אתה נחלץ פה להגנה? על ביצול לרעה, כיוון שהסעיף על הפרשי הצמדה לא היה מספיק חזק?

י. פלומסין:

אני סגן על אלה שהכניסו כספים בקופת גמל, ועל סמך אמונה בהם חשבו שלא יהיו מסים על הפרשי הצמדה. כלכלית צריכים לחייב במס גם את הפרשיים על אגרות חוב, אבל עקרונית לא צריך לעשות את דאת.

י. תמיר:

אז אנו אומרים שמי שמשך לפני 31 לינואר הוא כבר הרוויח. אבל מי שעשה את זאת אחרי כן, איננו פטור. אל תביא את האנטי רטרואקטיביות לאבסורד.

י. פלומסין:

אני מציע שהסעיף לא יחול על כספים שנצברו עד 31 לינואר.

י. תמיר:

אתה רוצה שכולם יוכלו למשוך את הכספים שנצברו עד אותו תאריך?

י. פלומסין:

אני אומר שצריך להבחין באיזו תקופה נסשכו הכספים, ובאיזו תקופה נצברו.

ש. שנייד:

אי אפשר להכנס לזה.

ג. קטרון:

אל תשכחו שהסעיף הזה לא נולד כעת. הוא היה בהצעה לתיקון מספר 19, עם תאריך אחר.

התאריך הקודם היה 31 לינואר 1973. הוועדה לא סיימה אז את הדיון והסעיף נמלל עוד פעם בתיקון מס' 21, וגזזנו את התאריך קדימה - ל-31 בינואר 1974. בענין הרגישות לחקיקה רטרואקטיבית אני מוכן לתחרות בחבר-הכנסת פלומין. אני מאוד רגיש לזה. אבל כאן נתקלנו בתופעה מיוחדת ורצינו לתקן אותה לפני שנה וחצי. אז אנו אומרים, קיבלתם הודעה כבר לפני שנה וחצי שלא תמסכו את הכספים, ואת זאת אנו אומרים אפילו לא סיום שקיבלתם את ההתראה, אלא כעבור שנה סיום שקיבלתם את ההתראה.

סעיף 38 -

י. תמיר:

אני חייב לציין שפה אין לנו סיכום בענין. לד"ר קטרון יש דעה בענין זה. רציתי להציע לוועדה את הצעתנו - דנו בדבר איך לעשות את המעבר מהשיטה הישנה של הריבית שמעודדת לא לשלם מס בזמן (הריבית אל פיגורים) וכתוצאה מזה גביית המסים היא רק על ידי הרתעה, ולא השיטה הפיננסית המקובלת. כדי לא לסבך את האוכלוסיה רצינו להציע הצעה כזו - שסעיף זה באמת יחול מ-1 באפריל 1975, ורצינו שהשנה יהיה לפי ההסדר הישן, ומאפריל ייכנס לתוקף ההסדר החדש. כך שהמפגרים בתשלום יידעו שתוך ארבעת החודשים, הם עוד יוכלו להסתדר לפי השיטה הישנה. כתוצאה מכך יש לי אפשרות לעשות חיטול ניכר של פיגורים, ועל ידי כך משיגים גם פשטות.

ג. קטרון:

זו הצעה של הטלה רטרואקטיבית של מס פיגורים על סכומים שהוא עד היום יודע שיש לו עליהם ריבית של 15%. עכשיו מציע מר תמיר שיש לו ארבעה חודשים לחסל את חובותיו, ואם לא יחסל אותם, תשולם עליהם ריבית אחרת. משרד המשפטים מתנגד להצעה זו. אנו נגד הטלה רטרואקטיבית של מסים.

ע. פיינרמן:

אני הבינתי פה דבר פשוט. אתה מאפשר בארבעה חודשים לשלם לפי שיעור הריבית הקיים. לאחר מכן יחול שיעור הריבית החדש לכל החובות שלו. ד"ר קטרון פירש נכון את הסעיף המוצע. אני, עם כל הבנתו למהלך וגם לתמריץ שבשיטה הזו, אינני מקבל אותה. אינני חושב שאנו יכולים, אפילו כתוצאה מרשלנות של פקיד שולם שלא הוצאו שומות, שהאנשים יהיו חיצונים בשיעורי ריבית חדשים. לא נראה לי צורך ונכון שיטילו את הריבית הזו רטרואקטיבית לשלוש ואפילו לארבע שנים.

הייתי מציע לכם במקום זאת לחפש דרך איך לגבות ולמכור עונשים בחוק, למי שלא משלם דברים יותר חמורים.

א. סלמך:

אני חושב אחרת מאשר חברי פיינרמן. נכון הדבר שיש פה מסוים רטרואקטיביות, השאלה מה הסוג של הרטרואקטיביות. פה מדובר על אדם שמתברר שהוא מחזיק היום כסף של מס הכנסה. זו לא ענישה. הכסף היום עולה בגלל האינפלציה, והוא צריך לשלם ריבית לפי המחיר בשוק. אם מתברר שהוא משתמש בכסף זה שאינו שלו, למה שלא ישלם את הריבית של השוק? יש בזה ענישה או תשלום של ריבית ריאלית? אני רואה בזה תשלום אמתי על כסף שאיננו שלו, ואשר הוא מחזיק אותו. את ארבעת החודשים הללו נותנים לו כתמריץ גבייה. השאלה כאן היא מבחינה מעשית ולא מבחינה פורמאלית.

י. פלומין:

אני מצטער, הדברים לא הוצגו כאן נכון. יש להבחין בין חובות שנקבעו סופית, ולזה יש קנס של אחוז אחד לשבועיים, כלומר, 24% קנס לשנה. אבל כאן אתה נותן לו ארבעה חודשים לשלם מה? הוא יודע את השומה שלו שהוא צריך לשלם? אם מדובר בחוב שטרם נקבע, איזה תמריץ אתה נותן לו בארבעת החודשים הללו? היות וסעיף זה מיועד למקרים שלא נקבעו השומה, זו סמט ענישה רטרואקטיבית. אין בזה תמריץ גבייה.

י. קרבמן:

אני מבין ששרד המשפטים מתנגד להצעה.

י. תמיר:

אני רוצה להעיר הערה אחת: אני חושב, עם כל הכבוד, שהשימוש במלה רטרואקטיביות הוא חזק מאוד. הייתי אומר שאילו היינו אומרים היום שבעוד ארבעה חודשים

מי שלא שילם את חובותיו מקדמת דנא יחול עליו קנס כזה, אז אני חושב שבמקרה כזה הסלה דטהוואקטיביות צריכה להיות מסוייגת.

י. פלומסין: אבל כאן אלה אינם חובותיו.

י. תמיר: מדוע אתה מתעלם מזה שהעובדה שהחוב סוגר או לא סוגר, זה חלק מההליך הזה? אני מודה שיש בזה מידה של ליקוי. כמובן, היה רצוי מאוד שאני אתן לנישום תחזית, אבל למעשה הוא צריך לתת את התחזית. מה שיוצא הוא שאם אני לא נותן הערכה על כל מה שנכנס אצלו בכיס, זו הרשלנות שלי.

י. פלומסין: הבעיה היא שזה לא בידינו של הנישום. תראה בשעה אחת ושלושים איזה פקיד שומה עובד.

י. תמיר: ההערות שלך הן מאוד חריפות.

י. פלומסין: כמה פיגור יש לך מ-1969?

היו"ר י. קרגמן: פרט לענין של העצמאיים שעוד לא נגמר, סיימנו את הדיון בקריאה ראשונה בתיקון מסך 21 לחוק. אני מבקש שתכינו את ההצעה המתוקנת שהתקבלה על דעת כולם, ואני מקווה שנוכל לקבל אותה פה-אחד. צריך להעביר את התיקונים לפני החברים, כך שבשבוע הבא נוכל להצביע.

ע. פיינרמן: האם ענין העצמאיים יופיע בסיכום שלהם? כך הובטח לנו על ידי מר נוידרפר.

היו"ר י. קרגמן: זה יובא לכאן ונצביע על כך.

י. פלומסין: הפרדסנים טוענים שהם אינם יודעים מה ההכנסות שלהם, כי הכנסותיהם הם פונקציה של החלטת הממשלה לתת להם סובסידיה. עד שלא נקבעת החלטת הממשלה, עד שלא גומרים את חשבונות השירות, אין הם יודעים מה הכנסתם. אני מציע שתתנו את הדעת לענין זה. אני חושב שזו בעיה, שעם הגברת הענישה על פיגורים, מענישים סגור שלא יודע את חשבון השירות שלו.

תגמולים והטבות להורים שכולים

היו"ר י. קרגמן: אני רוצה להזכיר לחברי הועדה כי באחת הישיבות הקודמת הודעת שערד שיובא לכנסת חוק של הטבות לאלמנות וליתומים ולהורים שכולים, נאפשר לשלם את זאת. אני מציע שאשר ביצוע התשלומים כמבוקש.

הישיבה ננעלה בשעה 12:30